

Rente og Afdrag blive ca. 900,000 Kr. i Stedet for efter Lovforslaget ca. 1,400,000 Kr.

Det er saaledes en betydelig *Besparelse af henimod en halv Million Kroner*, som ad denne Vej kan opnaas.

Laanet maatte optages *paa én Gang og nu*, skønt det først skal bruges efterhaanden i Løbet af 5—6 eller flere Aar; men der vil kunne træffes den Overenskomst med de Banker, som negotiere Laanet, at disse overtage Laanets Forrentning, indtil det skal anvendes, saa at Statskassen intet Tab lider i saa Henseende. Selvfølgelig skulde ogsaa drages Omsorg for, at Kapitalen i det væsentlige først kommer her ind i Landet efterhaanden i Løbet af Aarene.

Yderne ville ikke lide noget Tab ved denne Fremgangsmaade, naar det først er givet, at Fordelen ved Konvertering (eller Statslaan) ikke skal komme dem alene til gode.

Ejerne ville være bedre tjente med at faa *kontant* Betaling end ved at faa Obligationer, som det altid vil være forbundet med Udgift, ofte med Tab, at faa afsatte, og de ville undgaa Risikoen ved en Konvertering, der naturligvis kun kan ske paa en Tid, da Rentefoden er lav og Penge- rigeligheden stor. saa at det vil være vanskeligt for dem at anbringe Kapitalen til 4 pCt. Rente, — medens dette vil være lettere, naar de faa kontant Betaling efterhaanden som Afløsning finder Sted.

For *det danske Pengemarked* vil et saadant Statslaan, naar Pengene først i Løbet af flere Aar komme ind i Landet, være i *høj Grad gavnligt*, og navnlig vil det *højne Kredittforeningsobligationernes Kurs*. Derimod ville *Tiendebankens Obligationer* have en skadelig Indflydelse paa Pengemarkedet, for saa vidt de afhændes, og hvis de søge Anbringelse i Udlandet, vil det tillige virke uheldigt for Statens Kredit, idet *Renten jo garanteres af Staten*. Der vil da i Udlandet ved Siden af 3 og 3½ pCt.s danske Statsobligationer tillige findes 4 pCt.s

statsgaranterede Obligationer, hvad der let vil have til Følge, at man ved senere danske Statslaan vil stille højere Fordringer end hidtil.

Tre af oftnævnte Flertals Medlemmer (*Borup, P. G. C. Jensen og Koch*) finde dog ikke at kunne blive staaende ved disse i og for sig gunstige Resultater. Efter deres Mening er det urimeligt at paalægge Statskassen en fast aarlig Udgift af over 900,000 Kr. for at skaffe Tienden afløst. De kunne ikke erkende, at Tiendeyderne have noget berettiget Krav paa at faa Tienden afløst paa saa billige Vilkaar. Ethvert Bidrag, Statskassen yder til Afløsningen, er en *ren Gave* til de nuværende Tiendeydere, som ved at købe deres Ejendomme *have faaet Tiendebyrden vederlagt ved Købesummens Fastsættelse*. Disse Medlemmer kunne ej heller erkende, at *Tiendeejerne* have rimeligt Krav paa at faa Afløsningssummen fastsat til 25 Gange Tienden. Naar alle Forhold tages i Betragtning, vil det formentlig være passende at *prædrage 12 à 15 pCt.* i den Værdi, der fremkommer ved Kapitalisering med 25. Det skal i saa Henseende nævnes, at det saa godt som altid er forbundet med *Omkostninger* at faa Tienden opkrævet, at der ofte lides Tab ved Restancer, som man ikke ønsker at inddrive ad Rettens Vej, eller med hvilke man giver en saadan Henstand, at Fortrinsretten tabes, at en Afløsning medfører, at der *indvindes Rente*, idet Tienden nu hyppigst betales i det følgende Aar, for en stor Del først langt hen i Aaret, medens *Renten* af Afløsningssummen betales med Halvdelen allerede den 1ste Juli i samme Aar og den anden Halvdelen den 1ste Januar i det følgende Aar, at *Tiendeejerne* faa Raadighed over en *Kapital* i Stedet for en aarlig Ydelse, hvad der naturligvis er af Betydning og Pengeværdi for dem, der ville og kunne raade over Tienden (altsaa ikke i de Tilfælde, da Baandlæggelse finder Sted), at Risiko for *Nedgang i Kornpriserne* bort-